

- 2) Voidaanko kohtuullisena eli taloudellisten seuraustensa osalta selvänä ja ymmärrettävänä pitää sopimusehtoa, jonka mukaan kuluttaja kantaa vaihtokurssiriskin, jos ehto on laadittu (noudattamalla toisenä sopimuspuolena olevan elinkeinonharjoittajan käyttämiä yleisiä sopimusehtoja, joista ei ole neuvoteltu erikseen) lakiin perustuvan, luonteeltaan välttämättä yleisen tietojenantovelvollisuuden mukaisesti, mutta kyseisessä ehdossa ei nimenomaisesti ilmoiteta, että luottosopimuksessa ei vahvisteta ylärajaa kurssivaihteluille, kun otetaan huomioon, että unionin tuomioistuin on asiassa C-26/13 antamansa tuomion 74 kohdassa todennut, ettei elinkeinonharjoittajan ole pelkästään ilmoitettava riskistä kuluttajalle, vaan kuluttajan on näiden ilmoitusten avulla kyettävä arvioimaan sopimukseen perustuvasta vaihtokurssiriskistä itselleen mahdollisesti aiheutuvat merkitykselliset taloudelliset seuraukset ja näin ollen luotosta aiheutuvat kokonaiskustannukset?
- 3) Voidaanko direktiiviä 93/13/ETY⁽¹⁾ ja etenkin sen johdanto-osan viimeistä perustelukappaletta ja sen liitteessä olevaa 1 kohdan o alakohtaa, 3 artiklan 3 kohtaa sekä 6 artiklan 1 kohtaa tulkita siten, että – erityisesti kun otetaan huomioon asiassa C-42/17 annetussa tuomiossa vahvistettu vaatimus, jonka mukaan kuluttajansuoja edellyttää tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten soveltamista – unionin oikeuden mukaisena ei voida pitää sellaista jäsenvaltion tuomioistuinten oikeuskäytäntöä tai niiden omaksumaa laintulkintaa taikka [jäsenvaltion] lainsäädäntöä, joihin perustuvat, kyseisessä jäsenvaltiossa suoritetusta luottokelpoisuuden epätarkasta ja epätäydellisestä arvioinnista, joka ei suojaa kuluttajaa eikä täytä varovaisuuden vaatimuksia (koska esimerkiksi vaihtokurssiriskin vaikutusta, joka muodostuu lyhennyserien ja velan pääoman huomattavasta kasvusta, ei tutkita), oikeusvaikutukset (oikeussäännön rikkomisesta aiheutuva mitättömyys tai haitasta tai vahingosta maksettava korvaus taikka mistä tahansa muusta oikeusperusteesta aiheutuva seuraus) ovat kuluttajan kannalta epäedullisemmat kuin tilanteen palauttaminen ennalleen (restitutio in integrum), jolloin kuluttaja vapautuu vaihtokurssiriskistä eli kurssivaihteluista aiheutuvista lyhennyserien kasvusta ja mahdollistaa tarvittaessa luoton takaisinmaksun lyhennyksinä?
- 4) Onko direktiivin 93/13/ETY johdanto-osan 20 perustelukappaleessa esitettyä viittausta, jonka mukaan kuluttajalle on tosiasiallisesti annettava tilaisuus tutkia kaikki ehdot, ja saman direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklassa säädettyä selvyteen ja ymmärrettävyyteen liittyvää vaatimusta tulkittava siten, etteivät kuluttajasopimuksen ehdot ole kohtuuttomia, jos kyseisessä sopimuksessa ilmoitusluontoisesti annetaan pelkästään joitakin olennaisia tietoja (esimerkiksi sopimuksen kohteen eli luoton määrä, lyhennyserät ja lainakorko) mutta siinä ei kuitenkaan täsmennetä, ovatko nämä ilmoitusluontoisesti mainitut seikat sopimuspuolia oikeudellisesti velvoittavia vai eivät?

⁽¹⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kúria (Unkari) on esittänyt 3.4.2018 – Gazdasági Versenyhivatal v. Budapest Bank Nyrt. ym.

(Asia C-228/18)

(2018/C 231/16)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kúria

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Gazdasági Versenyhivatal

Muutoksenhakuasian vastapuolet, pääasian kantajat: Budapest Bank Nyrt., ING Bank N.V:n Unkarin tytäryhtiö, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd ja MasterCard Europe SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko EY 81 artiklan 1 kohtaa [SEUT 101 artiklan 1 kohtaa] tulkita siten, että yksi ja sama menettelytapa voidaan katsoa samanaikaisesti sekä kilpailua rajoittavan tarkoituksen että kilpailua rajoittavan vaikutuksen vuoksi, siis kahdella erillisellä oikeusperusteella, EY 81 artiklan 1 kohdan [SEUT 101 artiklan 1 kohdan] määräysten vastaiseksi?
- 2) Voidaanko EY 81 artiklan 1 kohtaa [SEUT 1 artiklan 1 kohtaa] tulkita siten, että tarkoitukseltaan kilpailua rajoittavaksi katsotaan käsiteltävän asian kohteena oleva unkarilaisten pankkien välinen sopimus, jolla MasterCard- ja Visa-korttiyhtiöiden korttien käytöstä korttien liikkeellelaskijapankeilta veloittama siirtohintana on molempien korttiyhtiöiden osalta vahvistettu samansuuruiseksi?
- 3) Voidaanko EY 81 artiklan 1 kohtaa [SEUT 1 artiklan 1 kohtaa] tulkita siten, että pankkien välisen sopimuksen osapuolia ovat myös ne korttiyhtiöt, jotka eivät ole suoraan osallistuneet sopimuksen sisällön laadintaan mutta jotka ovat mahdollistaneet sopimuksen hyväksymisen, hyväksyneet sopimuksen ja soveltaneet sitä, vai onko katsottava, että korttiyhtiöt ovat yhdenmukaistaneet menettelytapansa sopimuksen tehneiden pankkien kanssa?
- 4) Voidaanko EY 81 artiklan 1 kohtaa [SEUT 1 artiklan 1 kohta] tulkita siten, että kilpailulainsäädännön rikkomisen toteamisen kannalta ei ole asian kohde huomioon ottaen tarpeen määrittellä, oliko kyse sopimukseen osallistumisesta vai menettelytapojen yhdenmukaistamisesta sopimukseen osallistuvien pankkien kanssa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 28.3.2018 – Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH**(Asia C-235/18)**

(2018/C 231/17)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

Muu osapuoli: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawien (Varsovan veroviraston johtaja, Puola)

Ennakkoratkaisukysymys

Kuuluvatko liiketoimet, jotka muodostuvat polttoainekorttien käyttöön antamisesta ja näitä kortteja käyttäen tehtävän polttoaineen oston neuvottelusta, rahoittamisesta ja selvittämisestä, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 135 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun käsitteeseen vai voidaanko tällaisia monitahoisia liiketoimia pitää ketjuliiketoimina, joiden pääasiallinen tarkoitus on polttoaineen luovutus?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 16.4.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. v. Euroopan komissio, 5.2.2018 antamasta tuomiosta**(Asia C-262/18 P)**

(2018/C 231/18)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. J. Loewenthal, F. Tomat)